

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 38**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



National Library
of Sweden

10. 9. 94.

Käraste.

Tack för brevet, som jag alldeles mysk läst. Ingen-
 ting är dock härligare än att känna sig gå med
 något stort inom sig. Det andra är ju bara arbete.
 Allt hvad beträffar form kan man kämpa sig till.
 Och det är verkligen som om du skulle vara förd genom
 många besynnerliga vägar, där du skädat många-
 handa, och ut i en åker för att få kontemplationens
 ro och mogna, så att allt hvad du erfarit och allt hvad
 du har af dig själf skulle få jäsa ut och bildas en konst-
 när. Om jag vore som du, skulle jag tro, att detta vore
 meningfullt med mitt lif.

Hvad om mig, beträffar så mär jag väl af ditt
 öfverdåd, min hjärna behöfver tränas till arbete. Hon
 är verkligen inte rätt i tagen ännu. Det är inte så
 der det gäller. Jag tror han får hvila sig en tid
 jag ser inte hur jag skall få pæri af honom. Men jag
 hörde mysk om en ung man, som gift sig med en rik flicka
 och var ganska hård mot henne, riktigt en tråkig äkta
 man. Så göra svärföräldrarna session och vi tänkte alla
 mig för "hon" det väl rysligt svårt, men det blef
 helt annat af. Han blef med ens snäll och älskvärd,
 svarken gnattig, eller förbraude och l. o. m. frikastig
 mot henne. Detta roade mig att förklara för mig, men
 dels var det ju en lång historia om den skulle tagits psy-
 kologiskt och så stodo ej detaljerna fullt klara för min
 fantasi och så fruktade jag, att originalen skulle känna
 igen sig på porträttet, därför lade jag in historien i en
 folkraga och kallade den "ett rikt gifte." Men jag har
 haft så mycket bevärd med den, ty min hjärna var som
 sagt det och ville bara skildra, ej göra scener och samtal,
 däremot hur långa förklaringar som helst. Och det svar
 anst sagastilen. Allt det jag gjant på fredag ref jag
 upp igen, nu är den åter färdig, och jag sänder den idag.
 Jag har ej tid att arbeta mer ^{på den} och kan väl trösta mig

Glode jag nu Svenska färdig och ändrad, och vare inne i en stor roman så skulle jag begära mer. Men allt Roman-
 mer till den, som kan vänta. — Efter den mycket prakt. i Skåne ha de y riktigt god. Det är annars mitt
 näjer på betiga stunder. I morgon skratade jag nå gott i ena ändeten åt en del Bisbyminnen. Inte skall den
 gå och vara delig om vidare. Efter en sådan sommar. Din Selma — Ett anuligt snyggt bref!

och om Schiller och förstår hemma fullständigt. elstätt visste i det om elstilla kuddery, bara att hon gällde för alle vara
hättö eyendombilig - jag ville du skulle varit här i förra veckan. Här var en mycket litet predikant, som till förebild, om Ameriska
Härskeln är en fullboken skald, men på samma gång arket. Om han ej förtört sig med svältande vore han farligt väcker. Och han
är farligt väktelig och. Inlittet hos honom har slagit ut som Pristelig entusiasmer. Man tycker att bara en sådan människas vittnesbörd är bevis
något att det finnes samling i religionen. Men så berättar man om sådana och säger att man har skapat religionen, ej religionen man
författat och så
författat och så
författat och så

med att ingen kan ana sig till alla dess fel så väl som
jag själf. För jag igen den från N. så vet jag åtminstone
hur den kan bli bra. Det skulle vara ^{med} galghumor i den.
du nå längs ^{vill jag} i tillfall jag mig, att den är utmärkt. Det kan
man gärna tro. Det kan ^{närstäm} alltid vara lika väl det ena som det
andra.

Den där gossen i handelsbistningen är visst likt mig. Om
jag hatar något, så är det mina efterkärmar. Det smakar
som ett ägnat vains. Har du icke känt, att det har infly-
tande på smaknerven? Man blir så led af det, därför att
det är utan saft och personlighet. Om du sätter dig att äta
risgryn eller torrt rågbröd en timma, skulle du fömsta hvad jag
menar. Jag blir så hägrer afver alla de vackra ord folk
hitta på och ändå har jag efteråt den där lida smaken. Så tänk
jag, det här har Karlen spelat ihop med någon annan, därför är det
lysende suraktöst. Stämmorna gå för resten sällan ihop.

Skulle jag försöka mig på Ivas novell. Men idag har
jag en stunds hvila mellan drabbningarna. Vet du hvad jag
så gör. Jag tar Elden och läser salsånger, ejung på gång och
läser den ej som annat folk utan låter fantasien fara ärtad för att söka
illustrationerna till den. För att ur min egen tid finna exempel till de
samma berättelser som där framläggas. Eller för att lära mig, att finna
exempel på hvad som är salighet. När man säger däri att de helige belönas
att man läser högt för den ur ^{roliga} heliga böcker eller med att få ligga
och sträcka ut sig på bäddar, där bolstrarna äro stoppade med salsstrilar
(i st. för kalm) eller med att alla änglar buga sig för den, så tycker jag
riktigt om den himmelen. Jag skulle verkligen vilja göra något
af salsånger, så att människor åter förstode den.

du måtte ha fastligt korrekturet arbete. Det måtte vara härligt att
Sofve i tryck efter att ha haft alla de korrigerade bläckiga sidorna
ögonen. Det var väl, att den mor är nöjd. Men det kan som
vara ack. - Vet du, den blir beständigt bättre, när du kom-
mer från Chas. När man är sjuk, tal man nog, ej riktigt bra luft
flygeln. Om du hade ett rum i slottet, kunde det så vara. Det är
mycket bra att fara ifrån det ställe, där man blivit sjuk. Tänk att
nu snart skall du sätta dig till den där middagen för några och hundra
perroner och njuta af de 20 talen. Jag väntar frk. sudree hit. Min
mamma väntar jag ack, men hör ingenting från henne. Jag tycker